

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 74309-11-24 מזמור הפקות בע"מ ואח" נ' נשר ואח"

תיק חיצוני :

לפני כב"ש השופט אבי כהן

תובעים

1. מזמור הפקות בע"מ
 2. דניאל לנקרי
- שניהם ע"י ב"כ עוה"ד יונית זיגמן

נגד

נתבעים

1. שי נשר
 2. הצלחה - לקידום חברה הוגנת (ע"ר)
- שניהם ע"י ב"כ עוה"ד אלעד מן

פסק דין

1. לפניי בקשה מטעם הנתבעים לסילוק התביעה על הסף (להלן – "בקשת הסף"), בשל שלושת הטעמים השונים הבאים:
1. היעדר יריבות אישית מול התובע 2, מאחר שהנטען בכתב התביעה ובמכתב הדיבתי מושא התביעה אינו רלוונטי לתובע 2 אלא לתובעת 1 בלבד.
2. קיומן של "הגנות מוחלטות" (ולכל הפחות מוצקות).
3. היותה של התביעה "תביעת השתקה ושימוש לרעה בהליכי משפט".

עיקר הקיים בתיק

1. ביום 28.11.2024 הוגש כתב תביעה. מדובר בתביעה בעילה לפי חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה – 1965, שבבסיסה מכתב דיבתי אחד מיום 18.9.2023 ששלחו הנתבעים לחברי המועצה של תאגיד השידור הישראלי - כאן (להלן – "החוק", "המכתב" ו"התאגיד", בהתאמה). נתבע סעד כספי של פיצוי (ללא הוכחת נזק עפ"י החוק) ע"ס 1,644,980 ₪ (לפי חישוב פיצוי מרבי של 164,498 ₪ לפי החוק בגין כל פרסום שנעשה בכוונה לפגוע, כפול 10 נמעני המכתב, שהתובעים מחשבים כ-10 מכתבים/פרסומים) וכן נתבע סעד של צו עשה (פרסום הודעת תיקון, הכחשה והתנצלות).

1.1. תוכן/צורת המכתב:

ת"א (תל אביב) 74309-11/24 *** מזמור הפקות בע"מ, דניאל לנקרי נ' שי נשר, הצלחה - לקידום חברה...

1.1.1. בהעתק המכתב שצורף כנספח 2 לכתב התביעה הושחרו מספר מילים/שורות בסעיפים 3+9 למכתב, בעוד שבהעתק אותו מכתב שצורף כנספח 5 לכתב ההגנה לא לא הושחר דבר.

1.2. נמעני המכתב:

1.2.1. המכתב מוען עפ"י כותרתו ל"חברי מועצת תאגיד השידור הישראלי – כאן", מבלי לציין בו את שמותיהם.

1.2.2. המכתב נשלח בדואר אלקטרוני אחד מיום 18.9.2023, ע"י ב"כ הנתבעים שבכותרת, אל 10 נמענים שונים (ששמותיהם אינם מצוינים גם בתדפיס הדוא"ל שצורף לכתב ההגנה – והוא לא צורף לכתב התביעה), וכן אל הנתבע 1.

1.3. הפרסומים הדיבתיים הנטענים במכתב:

1.3.1. המכתב קורא לנמעניו להקים ועדת בדיקה מתאימה ומקיפה בנוגע להתקשרויות רלוונטיות שביצע התאגיד (בזיקה לתובעת 1) בנוגע לשירותי הפקת שידורי גביע העולם בכדורגל (המונדיאל) בקטאר 2022 (להלן – "שידורי המונדיאל").

1.3.2. המכתב מצביע על "תמיהות שונות" שעולות לגבי עסקת רכישת ניידת שידור ע"י התאגיד לטובת שידורי המונדיאל, תוך העלאת "החשש כי מדובר בעסקה שסופה מכירת הניידת לכאורה ל"מזמור הפקות" (התובעת 1 – א.כ.), מפיקת המשדרים והזוכה במכרז, במחיר הפסד ובאופן שמראש נתפר למידותיה".

1.3.3. המכתב מצביע על כך שתנאי המכרז הרלוונטי שעשה התאגיד ושבזכותה התובעת 1 כלל תנאי סף בעייתיים שהובילו לכך ש"נותר למעשה רק מתמודד אחד רלוונטי (מזמור הפקות)".

1.3.4. המכתב מעלה טענה לפיה "לא נערכו הסדרי ניגוד עניינים מתאימים לאנשי התאגיד או לאנשי חברת ההפקות (הנתבעת 1 – א.כ.)".

1.3.5. המכתב מעלה ספק בדבר עצם הנחיצות והיתרון "שבהקמת אולפן השידור בקטאר ולא בישראל".

1.3.6. המכתב טוען כי לא ברור מדוע התאגיד שילם לתובעת 1 הוצאות נוספות שונות שמפורטות בו "שהגדילו את עלויות ההפקה באופן ניכר... בעוד שתרומתה המעשית של חברת ההפקה (התובעת 1 – א.כ.) בהיבטים אלו לא היתה לכאורה משמעותית, אם בכלל".

2. ביום 17.12.2024 הוגשה בקשת הסף.

2.1. ביום 18.12.2024 החליטה כב" הרשמת הבכירה המטפלת כי הבקשה תובא לפני שופט, בהיעדר סמכות שלה לדון בה.

2.2. ביום 10.2.2025 הוריתי לתובעים להשיב על הבקשה.

2.3. ביום 9.3.2025 הוגשה תשובת התובעים על הבקשה.

2.4. ביום 14.3.2025 נעתרתי לבקשה מאותו יום מטעם הנתבעים להגיש תגובה על תשובת התובעים (חרף ההתנגדות המדווחת של התובעים לבקשה).

ת"א (תל אביב) 74309-11/24 *** מזמור הפקות בע"מ, דניאל לנקרי נ' שי נשר, הצלחה - לקידום חברה...

- 1 2.5. ביום 20.3.2025 הוגשה תגובה מטעם הנתבעים על תשובת התובעים.
- 2
- 3 3. ביום 29.1.2025 הוגש כתב הגנה מטעם שני הנתבעים. בתמצית, הנתבעים כופרים בכל חבות מצדם, כופרים בכך שמכתבם מושא התביעה כולל לשון הרע, ובכל מקרה טוענים לתחולת הגנות שונות עפ"י החוק. הנתבעים גם חוזרים על טענות הסף שלהם בבקשת הסף. מועלות טענות גם לגבי חוקיות סעד ההתנצלות ולגבי חריגות סעד הפיצוי.
- 7
- 8 4. ביום 12.2.2025 הוגש כתב תשובה.
- 9
- 10 5. ביום 24.3.2025 נתתי החלטה מפורטת שבה קבעתי שההכרעה בכל הבקשות והעניינים הרלוונטיים תיעשה רק לאחר שתחילה אפגוש את הצדדים בישיבת קדם המשפט הראשונה.
- 11
- 12 6. ביום 4.5.2025 נערך דיון קדם משפט.
- 13
- 14 6.1. הדיון הוקלט במערכת תיעוד דיונים, כך שקיים בתיק קובץ שמע המהווה פרוטוקול של הדיון ובנוסף נסרק ביום 11.5.2025 תמליל של הדיון המוקלט (להלן – "התמליל").
- 16 6.2. בדיון חקרתי עפ"י סמכותי בקדם משפט, תחילה את התובע 2 (ראו בעמ" 9-19 לתמליל) ואח"כ את הנתבע 1 (ראו בעמ" 20-29 לתמליל).
- 18 6.3. בהחלטתי בתום הדיון נקבע שעל התובעת 1 להפקיד סך של 50,000 ₪ בקופת ביהמ"ש, כערובה להבטחת הוצאות הנתבעת, ובכך ימוצה הדיון בבקשת הנתבעים שהוגשה להפקדת ערובה ובבקשה נלווית שהוגשה מטעם התובעים לחסות מסמכים רלוונטיים לצורך הכרעה בבקשת הערובה.
- 22 6.3.1. התובעת 1 אכן ביצעה הפקדה זו בפועל לאחר הדיון.
- 23

דיון והכרעה

- 27 דין שתי טענות הסף הראשונות (היעדר יריבות וקיום הגנות מוחלטות) להידחות, כטענות סף, תוך שכל הדרוש לגביהן יכול וצריך עקרונית להתברר במסגרת בירור התביעה כולה.
- 29 1. היעדר יריבות: כתב התביעה והמכתב כן מקימים עילת תביעה אפשרית לכאורית גם לתובע 2, מאחר, שכפי שהוא טוען במספר מקומות בכתב התביעה (ראו למשל סעיפים 19, 30 ו-34), התובע 2 מזוהה לכאורה עם התובעת 1 ולכן ייחוס ההתנהלות הבעייתית לתובעת 1 במכתב נוגע לכאורה בעקיפין ולמעשה גם לו, מה גם שבסעיף 9 למכתב מדובר על "אנשי חברת ההפקות", שהתובע 2 ודאי נמנה עליהם, ומה גם שבסעיף 8 למכתב נזכרת פעולת "המפיק בפועל" מטעם התובעת 1 כאשר בסעיף 7 לכתב התביעה נטען שהתובע 2 הוא אשר שימש כמפיק בפועל הרלוונטי.
- 37 2. קיום הגנות מוחלטות: טענות הנתבעים בעניין זה מצריכות בירור עובדתי ומשפטי מקיף ומיוחד, שאין הצדקה לעורכו במסגרת של בקשת סף וכמעין "משפט זוטא" נפרד ומהיר.
- 39

ת"א (תל אביב) 74309-11/24 *** מזמור הפקות בע"מ, דניאל לנקרי נ' שי נשר, הצלחה - לקידום חברה...

בהקשר זה ראוי להזכיר שתי טענות שהעלו התובעים: האחת, לפיה הנתבעים הפנו את המכתב לגורם הבלתי רלוונטי והבלתי נכון אצל התאגיד עפ"י נוהל הגשת תלונות רלוונטי שקיים אצל התאגיד; והשנייה – לפיה הנתבעים לא פנו בכל פנייה מקדימה/מקבילה רלוונטית לתובעים עצמם, בטרם שלחו את המכתב המדובר לנמעניו (אנשי התאגיד) או במקביל לשליחתו לנמעניו.

האם מדובר בתביעת השתקה?

בהלכה תקדימית של בית המשפט העליון ברע"א 1954/24 וקנין נ" קיבוץ ניר דוד – אגודה שיתופית (פורסם בנבו, 7.1.2025) (להלן – "**פס"ד וקנין**") בנושא תביעות השתקה נקבעו, בדעת רוב (דעת השופט סולברג, כתוארו אז, עמה הסכים השופט שטיין, נגד דעתו החולקת של ממלא מקום הנשיא עמית, כתוארו אז), העיקרים הבאים:

על טיבה של תביעת השתקה נאמר בפס"ד וקנין כך:

"בתמצית שבתמצית, מדובר על דפוס פעולה שבמסגרתו גורמים בעלי כוח וממון עושים שימוש בתביעות משפטיות, לשם השתקת שיח ציבורי וביקורת המופנים כלפיהם. ה"עוקץ" במהלך האמור, הוא שללא תלות בתוצאתן של התביעות, הרי שכבר עצם החשיפה להליכים המשפטיים – שיהיו, במרבית המקרים, הליכי לשון הרע – יש בה כדי להשית מחירים כבדים על נתבעים, ועל כן גם כדי לייצר "אפקט מצנן", ולהרתיע את הרבים מנטילת חלק בשיח הציבורי ומהשמעת ביקורות על "שחקנים חזקים". אין צורך לומר, כי בדברים גלומה סכנה לפגיעה של ממש בחופש הביטוי, ובשיח הפתוח שנמנה על יסודותיה החשובים ביותר של המדינה הדמוקרטית....

לבד מן האמור, צוינה גם הפגיעה שנגרמת לציבור המתדיינים בבתי המשפט, עקב הפניית משאבים שיפוטיים למי שאינם ראויים להם: "לא פחות חשוב, תביעות SLAPP יוצרות עומס לא רצוי ולא מוצדק על מערכת המשפט", כאשר העובדה שפעמים רבות תביעות אלה נדחות בסופו של דבר, רק "מעצימה את תחושת הביזוי של מערכת המשפט"....

על מאפייניה האפשריים של תביעת השתקה נאמר בפס"ד וקנין כך:

על רשימת הסימנים, המאפיינים או התנאים שלהלן שנמנית בפסה"ד נאמר כי "אין מדובר ברשימת תנאים מצטברים, וכאשר מטבע הדברים, ככל שימצא כי תביעה פלונית "נגועה" ביותר מאפיינים מן המנויים להלן, תגבר הנטיה לסווגה כתביעת השתקה, ולהפך".

1. "פערי כוחות בין בעלי הדין".

2. "עילת תביעה חסרת יסוד או גבולית".

3. "תביעת פיצוי מופרז ונטול בסיס".

4. "ברירת נתבעים בעייתית ונטולת הצדקה".

ת"א (תל אביב) 74309-11/24 *** מזמור הפקות בע"מ, דניאל לנקרי נ' שי נשר, הצלחה - לקידום חברה...

5. "תביעה המוגשת בגין אמירות שהושמעו במסגרת ויכוח ושיח בנושא אשר עשוי לעורר עניין ציבורי".

6. "מכלול התנהלות התובע".

על אופן ההתמודדות השיפוטי עם תביעת השתקה נאמר בפס"ד וקנין כד :

ראשית נקבע, כי "תביעות השתקה הן מקרה מובהק של שימוש לרעה בהליך משפטי, שכן יעודן – השגת תכליות הזרות והחיצוניות להליך זה".

"סוגיית מידתיות הסעד": לשם גיבוש מענה שיפוטי הולם "לכל שימוש ושימוש לרעה בהליכי המשפט, יש לאזן בין תכליות האיסור על שימוש לרעה – קרי, שמירה על תקינות ההליך המשפטי ומניעת תוצאות שאינן הוגנות ביחסים שבין בעלי הדין – לבין זכויות ואינטרסים נוגדים, שבראשם זכותו של בעל הדין לגשת לערכאות ולקבל את יומו לפני בית המשפט", כאשר "לצרכי איזון זה, נדרש בית המשפט ליתן דעתו על "כלל נסיבות העניין שבפניו".

סעד אפשרי אחד – דחייה על הסף של התביעה, לפי תקנה 43 לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט – 2018 (להלן – "התקנות"), בצירוף "הוצאות משפט הולמות, בשיעור גבוה מן הרגיל".

סעד אפשרי שני – מחיקה על הסף של כתב התביעה כולו או מקצתו, לפי תקנה 42 לתקנות, בצירוף "הוצאות משפט הולמות, בשיעור גבוה מן הרגיל".

סעד אפשרי שלישי – "הטלת הוצאות משפט הולמות בתביעות השתקה". נפסק כי בהתחשב בקושי המעשי בזיהוי מראש של תביעה כתביעת השתקה ולכן בקושי בסילוקה על הסף, ומצד שני בהתחשב בבעייתיות הכרוכה בניהול תביעה שמתבררת בדיעבד כתביעת השתקה, ראוי שבית המשפט יפסוק בסוף הדרך הדיונית (לאחר שהגיע למסקנה שלפניו תביעת השתקה) הוצאות בשיעור גבוה במיוחד ("בשיעור חריג וייחודי") עד כדי השוואתן לסכום התביעה, על מנת "לייצר תמריץ שלילי לתובע-המשתיק להגיש את תביעתו, ובד בבד, לייצר תמריץ חיובי לנתבע המושתק לנהל את ההליך עד הכרעה, מקום בו הדבר מוצדק וראוי".

הבחירה השיפוטית בין הסעדים השונים הנ"ל:

1. כאשר ביהמ"ש מגיע בתחילת הדרך למסקנה שלפניו תביעת השתקה, ראוי לסלק (למחוק) התביעה על הסף, תוך חיוב התובע בהוצאות הולמות.

2. כאשר ביהמ"ש מגיע בתחילת הדרך למסקנה כי "אין כל אינדיקציה לכך שלפניו תביעת השתקה", על ביהמ"ש לדחות את בקשת הסף, תוך חיוב אפשרי בהוצאות לטובת התובע.

3. כאשר ביהמ"ש מגיע בתחילת הדרך למסקנה, "כי אכן ישנן אינדיקציות לכך שלפניו תביעת השתקה, אולם אין באפשרותו לגבש הכרעה סופית בעניין זה בשלב שבו מצוי ההליך, שכן

ת"א (תל אביב) 74309-11/24 *** מזמור הפקות בע"מ, דניאל לנקרי נ' שי נשר, הצלחה - לקידום חברה...

1 נדרשים לשם כך בירורים שלא ניתן לבצע בנקל ובמהירות, ראוי שביהמ"ש יבהיר זאת לצדדים,
2 "תוך שיצביע על הבירורים אשר סביר כי ידרשו עבור ההכרעה בתביעה, ויתרה בתובע בדבר
3 סימום האפשרי של ההליך – חיוב בהוצאות משפט, שעשוי להאמיר עד לסכום שנתבע בתביעה".
4 לאחר הבהרה זו על התובע להודיע, לאחר בחינה חוזרת של תביעתו, אם החליט שרצונו
5 להמשיך בבירור התביעה, אם לאו.

יישום הלכת פס"ד וקנין על ענייננו

6
7
8
9 לטעמי, יישום הלכת פס"ד וקנין על עובדות המקרה שלנו מביא למסקנה, לפיה התביעה בתיק זה
10 הינה אכן, כטענת הנתבעים, תביעת השתקה מובהקת, ולכן ראוי למחוק אותה על הסף. ואלו
11 נימוקיי:

12
13 1. הנימוק המרכזי וכבד המשקל הוא, שסכום התביעה מנופח ומופרז בעליל, ולמעשה, חושב
14 באופן המנוגד לדין באופן בוטה. התובעים מבקשים לפסוק לטובתם פיצוי עצום, על יסוד עמדה
15 לפיה נשלחו כביכול 10 מכתבים הכוללים לשון הרע או בוצעו כביכול 10 פרסומים של לשון הרע
16 (בסעיף 2.3.6 נאמר כי "פרסומי לשון הרע האמורים הופצו באמצעות 10 מכתבים כאמור
17 לעשרה חברי מועצה..." וגם בסעיף 61 נאמר "ונשלחו 10 מכתבים"), אך אין חולק שבמציאות
18 הנתבעים שלחו מכתב אחד בלבד (ולא 10 מכתבים), פעם אחת בלבד, לכל נמעניו יחדיו, באותו
19 מועד בדיוק (יום 18.9.2023) ובאותו אמצעי בדיוק (דואר אלקטרוני). יומרתם של התובעים
20 לפצל משלוח יחיד זה ל-10 פרסומים כביכול (כמספר נמעני המכתב), אינה יכולה להתקבל.

21
22 1.1. התובעים לא הסבירו, לא בכתב התביעה ולא בתשובתם הנ"ל מיום 9.3.2025 על בקשת
23 הסף, מהו הדין (חיקוק והלכה פסוקה) שעליו הם משתיתים עמדתם זו, לפיה שיגור מכתב
24 דיבתי אחד יכול להיחשב כ-10 פרסומים דיבתיים נפרדים, כמספר נמעני המכתב.

25
26 1.2. בפסה"ד של ביהמ"ש העליון [ברע"א 2855/20 פלונית נ" פלוני](#) (פורסם בנבו, 6.10.2022)
27 נקבעה הלכה תקדימית, לפיה פרשנותו הנכונה של סעיף 7א(ד) לחוק, כי "לא יקבל אדם
28 פיצוי ללא הוכחת נזק, לפי סעיף זה, בשל אותה לשון הרע, יותר מפעם אחת", היא פרשנות
29 שלפיה "בנסיבות מסוימות, פרסומים שונים של לשון הרע, העוסקים באותה מסכת
30 עובדתית, לא ייחשבו כ"אותה לשון הרע" כאמור" (סעיף 2 לחוות דעתה של השופטת
31 וילנר). שופטי הרוב (השופט סולברג, כתוארו אז, והשופטת וילנר) קבעו שלושה מבחני עזר
32 רלוונטיים (מבחן תוכן הפרסומים ומידת הדמיון ביניהם; מבחן הזמן שחלף בין פרסום
33 לפרסום; ומבחן הבוחן את זהות הנמענים ביחס לכל אחד מהפרסומים), ואילו דעת
34 המיעוט (השופטת ברק-ארז) קבעה שאין לעשות שימוש במבחן העזר השלישי הנ"ל. אך
35 במקרה שלנו כלל לא קיימים מספר פרסומים שונים ונבדלים (בתוכן, בזמן או באופן
36 הפרסום), שקיומם הוא תנאי הכרחי לפי הלכה זו לפיצול עילות וסעדים לפי החוק "בשל
37 אותה לשון הרע", ולכן התובעים מוגבלים לתביעת פיצוי של סכום אחד ויחיד לפי החוק
38 (עשירית מסכום התביעה).
39

ת"א (תל אביב) 74309-11/24 *** מזמור הפקות בע"מ, דניאל לנקרי נ' שי נשר, הצלחה - לקידום חברה...

1.3. התובעים התיימרו להגיש ביום 5.5.2025 רשימת אסמכתות משפטיות "לכך כי כאשר אדם מסוים שולח מסמך ובו אותה דיבה לאנשים שונים יש לראות בכל משלוח אקט נפרד של פרסום לשון הרע, וניתן לחייבו ללא הוכחת נזק לפי מספר האקטים המעולים שביצע". אך עיון באותן אסמכתות (הלכת העליון [רע"א 2855/20](#) הנ"ל וכן הלכות מחוזיות שונות שנזכרו ונותחו ברובן באותה הלכת עליון – ראו סעיפים 46-55 לחוות דעתו של שופט הרוב סולברג, כתוארו אז) מלמד, כי אותן אסמכתות כלל לא תומכות בעמדת התובעים, מאחר שלפיהן אפשרות פיצול העילות והסעדים בהתאם לחוק קיימת רק כאשר ישנם פרסומים שונים (בזמן, בתוכן ובפורמט) של אותה לשון הרע, ואילו במקרה שלנו כלל לא קיימים פרסומים שונים, אלא ישנו פרסום אחד ויחיד (המכתב הבודד הנ"ל), גם אם למספר נמענים שונים.

1.4. גישת התובעים, לפיה הם רשאים לתבוע פיצוי ללא הוכחת נזק כמספר הנמענים בכל פרסום, עלולה בקלות להביא למצב דברים כללי אבסורדי ובלתי סביר בעליל, לפיו, למשל, פרסום ברשת חברתית לאלפי נמענים עשוי להקים עילת תביעה בסכום של מילוני ₪ רבים מספור, כמכפלת סך הפיצוי הנ"ל של 164,498 ₪ באלפי הנמענים.

2. המכתב מושא התביעה נוגע לעניין ציבורי מובהק הקשור בתאגיד ובהתנהלותו, ועל פניו, המכתב מבקש מנמעניו לפעול באופן ענייני ויסודי לבירור עניינים בעלי חשיבות ציבורית, על רקע תמיהות נטענות שונות. אמנם, התובעים אינם אנשי התאגיד ואינם מזוהים עמו (עפ"י הידוע), אך האפקט של התביעה עלול להיות שלילי ולמנוע, ולו בעקיפין, ביקורת ובחינה של עניינים ציבוריים הקשורים בתאגיד. זה המקום לציין, כי עפ"י המדווח והידוע, התאגיד עצמו בחר (מסיבות שאינן ידועות) שלא להגיש תביעת לשון הרע משלו נגד הנתבעים, למרות שתכני המכתב מחשידים למעשה גם את מי מאנשי התאגיד (יחד עם התובעים) בעניינים פסולים כאלה ואחרים, ולמצער מרמזים על כך.

סיכום

התביעה נמחקת, משנמצאה כתביעת השתקה.

התובעים ישלמו לנתבעים הוצאות ההליך בסך 30,000 ₪.

המזכירות תעביר מתוך הערובה ע"ס 50,000 ₪ שאותה הפקידו התובעים, סך של 30,000 ₪ (בגין ההוצאות הפסוקות הנ"ל) לידי הנתבעים, ע"י ב"כ הנתבעים, ואת היתרה (על פירותיה ככל שישנם) תשיב המזכירות לידי התובעים, ע"י ב"כ התובעים.

המזכירות תשלח את פסה"ד לצדדים ותסגור את התיק.

ניתן היום, כ" אייר תשפ"ה, 18 מאי 2025, בהעדר הצדדים.

1
2
3
4
5

אבי כהן